

# Universitätsbibliothek Wuppertal

## Maximi Tyrrii philosophumena

Maximus

Lipsiae, 1910

XXVIII

---

**Nutzungsrichtlinien** Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2966)

## KH'

XXVIII (Duebn. XXXIV vulg. 18)

κη

Πῶς ἂν τις ἄλυπος εἶη.

Ia Πῶς ἂν τις ἄλυπιαν τῇ ψυχῇ περιποιήσαιο; ἢ δεῖ  
 κἀνταῦθα ἰατροῦ, καθάπερ ἐν ταῖς τοῦ σώματος ὁδύ- 5  
 ναις, καὶ πρὸς τῷ ἰατρῷ φαρμάκων τινῶν, καὶ διαίτης  
 b κεκραμένης πρὸς ὑγίειαν καλῶς; Τίς οὖν ὑμῖν γένοιτο  
 ψυχῆς ἰατρός; καὶ ποῖα τὰ φάρμακα; καὶ πρὸ τῆς δι-  
 αίτης αὐτὸς τρόπος; Ἐγὼ μὲν ὑπὸ φιλίας πρὸς τὰ  
 ἀρχαῖα πάντα οὐ διαίρω τὰς τέχνας, πείθομαι δὲ τοῖς 10  
 ποιηταῖς, ὅτι ἦν ἐν Πηλῳ ἀνὴρ ἰατρικός· Χείρωνα  
 αὐτὸν καλοῦσιν, ἢ δὲ τέχνη τῷ Χείρῳ ἦν τείνονσα  
 c ἐφ' ἑκάτερα· καὶ γὰρ τὸ σῶμα ἐξεπόνει τῶν προσιόν-  
 των αὐτῷ εἰς τὸ ἀκρότατον τοῦ ὑγιεινοῦ θήρῃς καὶ  
 ὀρειβασίας καὶ δρόμοις καὶ εὐναῖς ἐπὶ στιβάδων καὶ 15  
 d σιτίσις ἐξ ἄγρας καὶ πόμασιν ἐκ ναμέτων· καὶ τὴν

11 Χείρωνα scil. ἰατρικῆς εὐρέτην cf. Plut. quaest. conv. 3.1.3  
 Aristid. or. 7.7 b || 14.15 θήρῃς . . ὀρειβασίας . . δρόμοις vi. or.  
 23.2 d καὶ ἐν θήρῃς sq. etiam or. 17.2 b || 16. p. 333.1 τὴν ψυχὴν  
 sq. scil. παιδαγωγὸς ὢν ἠρώων inprimis Achillis cf. Dio Chrys.

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); IDCW (teste  
 Schenkl); H (teste Davisio)

11 in mge χείρων (schol. recent.) R!

1 KH' R! || 3 in mge κη' R! IH' M | πῶς — εἶη RN  
 add. λόγος ιη' φα add. numero λδ' C τοῦ αὐτοῦ πῶς sq. M ||  
 4. 5 κἀνταῦθα δεῖ C || 5 ἰατροῦ (ov in ras.) R! || 7 τίς <ἂν> οὖν  
 Markl. (Duebn.) | ὑμῖν RMID (man. alt.) ὁ μὲν N ἡμῖν cett.  
 (δΔ) || 8 πρὸ τῆς] ποῖος τῆς φα (δΔ) πρὸς τῆς Dav.<sup>2</sup> προ(σέτι)  
 τῆς Schenkl || 9 αὐτὸς] αὐτῆς φα (δΔ) αὐ τίς (τίς) Dav.<sup>2</sup> (Schenkl)  
 <ὁ> τρόπος C Dav.<sup>2</sup> | <τῆς> φιλίας DC || 11 πελῳ DC || 12 τῷ  
 (ante Χείρῳ) nescio unde om. φ || 15 ὀρειβασίας IDN || 16 πό-  
 μασιν RIDMN (supraser. o) πόμασιν cett. (δΔ<sup>o</sup>)

ψυχὴν ἐπεμελεῖτο μηδὲν ἀπολείπεσθαι τῶν σωμάτων  
 ἐκινήσεια λογισμῶν καὶ τῷ ἀνδρώδει τῶν παθημάτων·  
 καὶ διὰ τοῦτο ἄρα ἰατρικώτατος τε καὶ δικαιοτάτος  
 ὁμοῦ ἔδοξεν εἶναι ὁ αὐτός, δύο ὀνόματα τέχνη μᾶ  
 5 ἐπιφημισάντων τῶν ποιητῶν. Εἰ δὲ ἐν τῷ παρόντι e  
 118b διέστη<κεν καὶ διεστα>σίσται πρὸς | ἐαυτὴν ἢ τέχνη,  
 μῆπω σοι τοῦτο θαυμαστὸν φανῆ, πρὶν ἂν μοι δείξης  
 καὶ τὴν τέχνην || μίαν τὲ οὔσαν καὶ ἡθροισμένην, <sup>Ed. Duebn.</sup>  
 ἀλλ' οὐ διαλαχοῦσαν τοῦ σώματος τὰ χωρία, ἄλλην ἄλλο <sup>p. 135</sup>  
 10 τι, τὴν μὲν ὀφθαλμούς, τὴν δὲ νῶτα, τὴν δὲ ἄλλο τι  
 μόριον, καὶ κινδυνεύουσαν, κατασμικρυνομένην ἐκά-  
 στοτε εἰς λεπτὰ καὶ ἀγεννῆ μόρια, ἀφανισθῆναι παντά-  
 πασι· καθάπερ τὴν Μακεδόνων φασὶν ἀρχὴν ἐμπε- f  
 σοῦσαν εἰς ἄνδρας πολλούς, οὐκ ἀξιουμένους βασιλείας  
 15 ὅλης, μετὰ τὸν Ἀλέξανδρον.

Τί δὴ οὖν ὁ Χέλρων ἤλθεν ἡμῖν δεῦρο ἐπὶ τὸν Πα  
 λόγον; Φέρε, ἴδω μετὰ σοῦ, εἰ μὴ ἐν δέοντι, εἶπερ b  
 γὰρ μοι καλεῖς τι ὀδύνην σώματος· καλεῖς μέντοι.  
 Ταύτης τοῖνον, εἰ μὲν ἐξ ἴσου τὸ σῶμα ὑποδύσαι?

58. 573 Lucian. dial. mort. 15. 1 Aelian. v. hist. 12. 25 nat. anim.  
 2. 18 Plat. republ. 3. 391 c. Hipp. min. 371 d Xenoph. conv. 8. 23

3 δικαιοτάτος ex Homero (A 832 δικαιοτάτος Κενταύρων)  
 cf. Orph. Argon. 380 || 6 διέστησεν καὶ διεστασίαται ut or.  
 26. 2 h || 7 μῆπω . . φανῆ, πρὶν ἂν μοι δείξης sq. ut or. 30. 4 b ;  
 40. 3 g || 8 μίαν . . οὔσαν sq. vi. or. 39. 2 c etiam or. 14. 8 g ; 18. 8 a ;  
 20. 3 b || 16 τί δὴ οὖν sq. ut or. 10. 3 d al. || 19 εἰ μὲν ἐξ ἴσου sq.  
 cf. Ioh. Chrys. I 32 Simplic. in Epict. man. 86

4 μᾶ om. W || 6 διέστη<κεν καὶ διεστα>σίσται (ut or. 26. 2 h)  
 Hob. διέστησιαντε RWI (pr. man.) διεστασίασαι CH (Duebn.)  
 διέστησέ τε MNID (man. alt.) διέστησέ γε α(θ) διέστησε Reiske  
 (Duk.) διέστησεν αὐτῇ Markl. || 9 διαμαχοῦσαν W || 10 νῶτα] ἄτα  
 D (pr. man.) φ Markl. (Duebn.) || 11 καὶ ἐπικινδυνεύουσαν C || 14 πολ-  
 λούς, <καὶ> οὐκ C | ἡξιωμένους Markl. || 17 λόγον <φέρων> φέρε  
 Reiske | εἶδω RN || 19 ταύτης] αὐτῇ I (man. alt.) φ α(δ Δ) τούτων  
 Schenkl | εἰ μὲν] ἢ μὲν Schenkl | ὑποδύσαι] ἂν] ὑπεδύσατο Meiser

ἄν, καὶ ἀνακραθεῖσα ἐπιεικῶς ὄλω διατάραξεν αὐτοῦ  
 τὴν κατὰ φύσιν οὐσίαν, καθάπερ σίδηρον πῦρ, αὐτὸ  
 τοῦτο, ὃ καλοῦμεν πῦρ· ὑποκοριζόμενοι δ' οἱ ἱατρικοὶ  
 μετέβαλλον τοῦνομα, ὡς ἔλαττον ἡμῖν τὸ δεινὸν φα-  
 c νούμενον, εἰ πυρετὸς καλοῖτο, ἀλλὰ μὴ πῦρ. Ἔτερον 5  
 δ' αὖ ἐστὶν ὀδύνης γένος, ἐπειδὴν μόριον μὲν ἦ τὸ  
 τὴν αἷταν ἔχον καὶ τὴν πηγὴν τοῦ νοσήματος, ὀρη-  
 θὲν δὲ ἐντεῦθεν τὸ δεινὸν συνελκύσῃ τὲ καὶ συν-  
 d επισπάσῃται τῇ ὀδύνῃ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα πᾶν· καὶ  
 ἔστιν οὕτω δὴ τις δξύτατος ὁ τοῦ ἀλγείνι δρόμος ἐπὶ 10  
 τὸ ὑγιαῖνον ἀπὸ τοῦ κάμνοντος, ὡς μάθοις ἂν τῷ  
 προσπταίσματι ἄκρω τῷ ποδί· ἐκ γὰρ ὀνύχων, φασίν,  
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὸ ἀλγεινὸν ἀκαρεῖ θεῖ. Τοῦτο δὲ  
 οἶει γίνεσθαι ἄν, εἰ μὴ ἐτύγχανεν ἡ ψυχὴ διελιφρυῖα  
 τὸ σῶμα πᾶν πάντοθεν, καὶ ἀνακεκραμένη αὐτῷ, κα- 15  
 e θάπερ τὸ φῶς τῷ ἀέρι; ἢ μᾶλλον οὕτωσὶ λέγωμεν·  
 καθάπερ αἱ τῶν θυμιαμάτων ὀδμαὶ καὶ τοῖς πόρρω  
 οὔσιν προσέβαλλον, ἀνακεράσασαι | τὸν διὰ μέσου ἀέρα 119a

3 ὑποκοριζόμενοι sq. cf. Varro sat. p. 102. 4 (Riese) 'apella-  
 mus . . a fervore febrim' || 5 ἔτερον sq. cf. Plat. republ. V 462 c  
 ὅταν πού ἡμῶν δάκτυλός του πληγῇ, πᾶσα ἡ κοινωρία ἡ κατὰ  
 τὸ σῶμα πρὸς τὴν ψυχὴν τεταμένη . . πᾶσα ἕμα ξυνήλγησε μέρους  
 πονήσαντος ὅλη || 15 ἀνακεκραμένη sq. vi. or. 7. 1 e εἰ δ' ἀμ-  
 φοῖν sq.

12 ἐκ γὰρ ὀνύχων — 13 θεῖ n || 14 ἡ ψυχὴ — p. 335. 3  
 φύσει p

1 διαταράξειεν Reiske || 3 ὃ καλοῦμεν] ἐκαλοῦμεν Dav.<sup>2</sup>  
 (Duebn.) καλοῖμεν Markl. ἐκαλοῦμεν ἂν Reiske ὃ del. Meiser ||  
 4 μετέβαλλον R! IMN μετέβαλον cett. (δΔ) || 6 μὲν] ἐν Markl. ||  
 8 συνελκύσῃται C et ita Wakefield (silv. crit. III 53) || 8. 9 συν-  
 επισπάσῃται CN || 9 σῶμα] μέρος (in mge corr.) D || 12 γὰρ < τῶν > ὀνύ-  
 χων C || 13 ἀκαρεῖ RMn ἀκαρεῖ IDN ἀκαρεῖ CW ἐν ἀκαρεῖ α(δΔ) ||  
 14 διελήφει p || 15 ἀνακέραιται p || 16 μᾶλλον οὕτωσὶ λέγωμεν  
 om. p || 17 ὀδμαὶ W || 18 προσέβαλον CW α(δΔ)

τῆ εὐωδία· ἢ καθάπερ τὰ χρώματα ἐν ὀφθαλμοῖς πόρ-  
ρωθεν ἔρχεται ὡς ἐπιγράψαντα καὶ ταῦτα τὸν ἀέρα τῆ  
αὐτῶν φύσει· ταύτῃ νόμιξε καὶ τὴν ψυχὴν πανταχοῦ  
διεληλυθέναι, καὶ μηδὲν εἶναι ἄψυχον σώματος μέρος·  
5 τριχας δὲ καὶ ὄνυχας ἐξαιρετέον λόγον· καὶ γὰρ f  
τῶν δένδρων τὰ φύλλα· καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν, ὅσα ἐν  
φυτοῖς τὰ ἀναισθητότατα. Οὕτω δὴ πρὸς τὸ σῶμα ἡ g  
ψυχὴ ἔχουσα, ἀνακέκεται αὐτοῦ ταῖς λύπαις καὶ ταῖς  
ἡδοναῖς. Καὶ τὸ ἀλγεῖν ἐστὶν αἰτία μὲν σώματος,  
10 ψυχῇ δὲ πάθος. Μία μὲν δὴ αὕτη χορηγία ὀδύνης h  
τῷ ἀνθρώπῳ. Δευτέρα δὲ ἦδε, ἔμπαλιν αὖτις αὐ-  
τὸς πρὸς τὴν προτέραν ἔχουσα· ἀπὸ γὰρ τῆς ψυχῆς αὕτη i  
ἔρχεται, καὶ τελευτᾷ ἐπὶ τὸ σῶμα. Ψυχῆς γοῦν κα-  
μούσης λύπη, συγκάμνει τοὶ σῶμα τὶ καὶ ὑποτίηται  
15 τοῦτο μὲν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολείβον δάκρυα, τοῦτο  
δὲ πᾶν ὠχραινόμενον καὶ ἰσχυραινόμενον· ὅποια αἰ ἐξ

5 ἐξαιρετέον λόγον ut Plat. symp. 176 Σωκράτῃ δ' ἐξαιρῶ  
λόγον || 7 ἀναισθητότατα sq. cf. Plut. de gen. Socr. 589a ὅσα  
γὰρ ἀναισθητα καὶ νεῦρα sq. || 8 ἀνακέκεται sq. vi. or. 10. 3 e  
et 9 b cf. Plat. Tim. 64 d || 10 ψυχῇ δὲ πάθος nam συναλγεῖ τῷ  
σώματι ψυχῇ cf. Plat. Axioch. 366 b vi. etiam or. 41. 3 o || 13 ψυχῆς  
.. καμούσης sq. cf. Nemes. de nat. Hom. 2 p. 33 συμπάσχει ἡ ψυχὴ  
τῷ σώματι νοσοῦντι καὶ τεμνομένῳ καὶ τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ (Clean-  
this) || 15 ἀπολείβον δάκρυα scil. propter amorem vi. or. 20. 5 c  
μεστὸς δακρῶν || 16 ὠχραινόμενον vi. or. 20. 5 b ὁ χλωρός

13 ψυχῆς γοῦν — p. 336. 1 ἀπεργάζονται n

16 in mge ὠχραινόμενον (schol. vet. a) R!

1 εὐωδία καθάπερ (supraser. ἦ) R! | ἐν] τὰ ἐν Reiske ||  
3 αὐτῶν IMNp | ταύτῃ (e ταύτην corr.) R! ταῦτα C || 5 ἐξαι-  
ρετέον λόγον Hob. ἐξ ἑτέρου λόγον codd. (recte?) ἐξαιρῶ λόγον H  
(alt. man.) Δ' ἐξαιρῶ λόγον Duebn. || 5. 6 καὶ γὰρ τῶν] ὡς καὶ  
τῶν I (man. alt.) φα(δΔ) καθάπερ τῶν Markl. || 6 φύλλα R! ||  
7. 8 ἡ ψυχὴ ἔχουσα πρὸς τὸ σῶμα C || 10 ψυχῆς φα(δΔ) C ||  
11 ἦδε R! || 13 γοῦν] οὖν DN νῦν n || 13. 14 καμούσης C ||  
14 τοὶ σῶμα τὶ (i. e. profecto συγκάμνει σῶμα aliquatenus) Hob.  
τῷ σώματι RMND τὸ σῶμα cett. (δΔ) τὸ σῶμά τι Schenk!

ἐρώτων λύπαι ἀπεργάζονται, καὶ διὰ πηνίαν τρυχώσεις,  
καὶ διὰ πένθη ἀκοιμισταί. Ἀποπέμπουσιν δὲ τῷ σώ-  
ματι ὀδύνας καὶ θυμοὶ καὶ ὄργαι καὶ φθόνοι, καὶ τῶν  
τῆς ψυχῆς παρὰ μέλος κινήματων οὐδὲν ὀτιοῦν.

- III a Τί δὴ οὖν τούτων ἐπιμέμνηται; Ὅτι τὸ ἀλγεῖν καὶ 5  
ἀπὸ ψυχῆς σώματι ἐπιπεμπόμενον, καὶ ἀπὸ σώματος  
ἐπὶ ψυχὴν παραγινόμενον, εἰκότως ἄρα δέοιτο ἂν καὶ  
ιατρικῆς μιᾶς πρὸς ἀλυπίαν, καθάπερ ὁ Εὐριππος  
κυβερνητικῆς μιᾶς πρὸς εὐπλοίαν. Καὶ τοῦτο μὲν  
b Ed. Duebn. ταῦτά || μοι ἔστω ἀποπεφασμένον· τὴν δὲ ἱατρικὴν 10  
p. 136 αὐτήν, ἣτις ἀμυνεῖται τὰ δεινὰ ἀμφοτέρωθεν ἐπιόντα,  
τίς ἡμῖν λέξει; Ἐγὼ μὲν γὰρ ἀπορῶ, εἴ τινα ἐξευρήσω  
δεινὸν τὴν τέχνην κατὰ τὸν Χείρωνα κείνον, ἵνα μοι  
διπλᾶ | τάραθ' ἔλθῃ· καὶ οὔτε πιστεύω τῷ τεχνιτεύ- 119b  
ματι (τὸ γὰρ ἔργον μέγα, τῆς Ὀσσης καὶ τοῦ Ὀλύμ- 15  
που ὑψηλότερον), οὔτε ἀπιστῶ κομιδῇ. Τί γὰρ οὐκ ἂν  
ἐθελήσασα πάντολμος ψυχὴ ἐπιτεχνήσαιτο;

- IV a Διὰ μέσον δὴ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀπιστίας, καὶ πρὸς  
ἄγνοιαν τοῦ εἰδέναί τῆδέ μοι δοκῶ διαιτήσειν τὴν

8 ἱατρικῆς sq. unde similitudinem ducit or. 10. 3 f | ὁ Εὐ-  
ριππος sq. vi. or. 5. 6 b || 15. 16 Ὀσσης . . Ὀλύμπου ὑψηλότερον vi.  
or. 12. 1 d καὶ ἄνησεν sq.

1 λύπαι RW λύπαι cett. (δΔ) | (et 2) καὶ <αἰ> διὰ Reiske (Duebn.)  
καὶ διὰ Schenkl || 2 ἀκοιμισταί („insomniac“ ut ἀκοιμιστος pro  
ἀκοιμητος Diod. II 616. 48) Hob. ἀκοιμισταί (ἀκοιμησταί C) codd.  
(δΔ) || 4 ὀτιοῦν οὐ I (man. sec.) ὅτι οὐ Dav.<sup>2</sup> (Duebn.) ὀτιοῦ  
Reiske || 5 δὲ οὖν MN (Δ<sup>o</sup>) οὖν δὴ C | τούτων om. α(δ) corr.  
Markl. || 8 καθάπερ R: WDI καθά cett. (δΔ) | Εὐριππος RN α!  
(-ρίπ-) Εὐριππος cett. (δΔ) || 9 μιᾶς κυβερνητικῆς C || 10 ταύτη  
CI ταύτη Markl. (Duk. Duebn.) ἐνταῦθα Reiske sed τοῦτο μὲν . . .  
δὲ ut or. 1. 1 b τὰ μὲν . . . δὲ al. || 13 <ταύτην> δεινὸν Reiske | τὴν  
τέχνην δεινὸν C | ἐκεῖνον NI (man. alt.) α(δΔ) sed cf. Crönert 131  
adn. 2 || 14 τὰ ἀραθὰ CMN α(δΔ<sup>o</sup>) || 14. 15 τεχνιτεύματι D α(δ) ||  
17 <ῆ> πάντολμος ε(δΔ<sup>o</sup>) || 18 δὴ] δὲ C | καὶ (ante πρὸς) del.  
Markl. καὶ ὡς πρὸς Reiske || 19 ἄγνοιαν] ἄνοιαν D ἀγωνίαν M

στάσι. Ὑποπτεύω τοι μίαν μὲν εἶναι τὴν τέχνην, μὴ  
 μέντοι δυοῖν, ψυχῆς καὶ σώματος, ἀλλὰ τῇ πραγματείᾳ  
 τοῦ κρείττονος τὴν τοῦ ἑτέρου ἐλάττωσιν ἐξισωμένην.  
 Ὑπῆλθεν γὰρ με λέγοντα ὁμοῦ τὸ τοῦ Σωκράτους b  
 πρὸς τὸν Χαριδῆν, οὐκ αὐτὸ ἐκεῖνο, ἢ Θεράμιος ἐπαθή,  
 ἀλλὰ ἀντιστρόφως. Ὁ μὲν γὰρ φησὶν σὺν τῷ δλω c  
 ἰᾶσθαι καὶ τὸ μέρος, καὶ ἀδύνατον εἶναι σωτηρίαν  
 παραγίνεσθαι τῷ μορίῳ, πρὶν καὶ τῷ παντὶ ἔλθῃ·  
 ὀρθῶς λέγων, κἀγὼ πείθομαι, ὅσα γε ἐπὶ σώματος·  
 10 ἐν δὲ τῇ ψυχῆς καὶ σώματος συζυγίᾳ ἀντιστρόφως d  
 φημὶ ἔχειν· ᾧ γὰρ ἂν τὸ μέρος καλῶς ἔχη, ἀνάγκη τὸ  
 πᾶν τούτῳ ἔχειν καλῶς, οὐχ ὀποτερονοῦν τοῖν με-  
 ροῖν, θάτερον δέ· ἢ γὰρ τοῦ χειρόνος πρὸς τὸ κρείτ-  
 τον ὁμιλία ἐκ τῆς τοῦ κρείττονος σωτηρίας ἀνάπτει τὸ  
 15 χεῖρον· ἢ σοι δοκεῖ ἄνθρωπος ὑγιαίνων τῇ ψυχῇ λόγον e  
 τινὰ ποιεῖσθαι προσπεσούσης ὀδύνης καὶ τραυμάτων  
 ἢ τινος ἄλλης κακουχίας σωματῶν; οὐδαμῶς μὰ Δία.  
 Ἐκέλην δὴ τὴν λατρικὴν μαστευτέον καὶ βασιανιστέον, f

23 τῇ πραγματείᾳ τοῦ κρείττονος sq. cf. Apoll. Tyran. ep. 23  
 ψυχῆς ἐπιμελητέον μετὰ σώματος ἢ τὸ ζῶον οὐκ ἂν ὑγιαίνει  
 τῷ κρείττονι νοσοῦν etiam Diog. ep. 49 (Herch. 258) Diog. Laert.  
 VI 83 Dio Chrys. 78. 44 || 5 ἢ Θεράμιος ἐπαθή e Plat. Charm.  
 157c || 7.8 σωτηρίαν . . τῷ παντὶ vi. or. 5.4f || 15 ἄνθρωπος ὑγιαί-  
 νων τῇ ψυχῇ sq. vi. or. 7.4 k || 18 βασιανιστέον ut or. 18.4 a

11 ᾧ γὰρ ἂν — 12 καλῶς n

18 in mge σημειῶσαι τὸ μαστευτέον καὶ βασιανιστέον (schol.  
 recentiss.) R!

4 μοι λέγοντι (in mge) N | ὁμοῦ καὶ τὸ MNα(δ<sup>Δ</sup>) || 5 Χα-  
 ριδῆν RDI | ἐκέλετο-ἢ R! | Θεράμιος Meiser || 7 καὶ τὸ μέρος ἰᾶ-  
 σθαι C | εἶναι τὴν σωτηρίαν C || 8 <καὶ> τῷ μορίῳ C | πρὶν ἂν καὶ C ||  
 10 ἐν] ἐν (corr. in mge) D | τῇ ψυχῇ RHC τῆς ψυχῆς MN τῇ τῆς  
 ψυχῆς cett. (δ) | συζυγίᾳ (ζυ in ras.) R! || 11 ἔχει DI ἐπέχοι n ||  
 12 ὀπότερον οὐδὲν R || 12.13 μεροῖν <μὲν>, θάτερον Reiske || 13 δέ·  
 ἢ] δὲ <οὐ> ἢ Reiske || 15 ἢ RMN φα(δ) ἢ cett. (δ<sup>Δ</sup>) || 16 καὶ  
 (ante τραυμάτων) ἐκ Markl. (Duebn.) || 17 σώματος φα(δ)

καὶ ἐκείνην τὴν ὑγίειαν ποριστέον καὶ ἐκθηρατέον,  
ἢ τάχα μὲν καὶ περὶ τοῦτ' ἡ σῶμα ῥασιτώνη ἔψεται,  
εἰ δὲ μή, πάντως γε ἢ ὑπεροψία τῶν ἐν αὐτῷ δεινῶν. |

ΚΘ'

120 a

XXIX (Duebn. XXXV vulg. 19)

5

x 9'

Τί τέλος φιλοσοφίας.

1a Ὁ μὲν Κροτωνιάτης ἐρᾷ κοτίνου Ὀλυμπικῆς, ὁ δὲ  
Ἀθηναῖος νίκης τριηρικῆς, ὁ δὲ Σπαρτιάτης ὀπλιτικῆς,  
ὁ Κρητικὸς θήρας, ὁ Συβαρίτης χλιδῆς, ὁ Θηβαῖος  
αὐλῶν, ὁ Ἴων χορῶν· καὶ ἔτι δ' αὖ ὁ μὲν χρηματιστῆς 10  
χρυσοῦ, ὁ δὲ φίλοινος μέθης, ὁ δὲ μουσικὸς ἔρωτος,  
b ὁ δὲ φιλωδὸς μελῶν, ὁ δὲ ῥήτωρ λόγων· τοῦτ' ἡ δὲ τὸ  
θρέμμα, ὃν καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι φιλόσοφον, πότερα  
ἀνέραστος ἡμῖν ἐστὶν πάντων χρημάτων; Ἡλιθίου ἄν

1 ὑγίειαν scil. ἀρετὴν nam valetudo corporis virtus, aegri-  
tudo malitia cf. Plat. republ. IV 444 d || 3 ἢ ὑπεροψία sq. scil. ἢ  
ἀπάθεια illa stoica cf. Epict. diss. III 22. 40 sq. IV 1. 76 sq. al. ||  
7 sq. in universum vi. or. 17. 2 a sq. | Κροτωνιάτης scil. ἀθλητῆς  
nam Κροτωνιατῶν ἔσχατος τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πρῶτος Eustath.  
ad Dionys. Per. 369 | Ὀλυμπικῆς vi. or. 1. 4 a; 34. 8 c || 9 Κρητικὸς  
θήρας vi. or. 17. 2 b | Συβαρίτης χλιδῆς = or. 21. 5 d vi. etiam  
or. 14. 2 b; 30. 5 f; 32. 3 b || 9 10 Θηβαῖος αὐλῶν vi. or. 17. 2 b ||  
11 μουσικὸς scil. vir (vel amator) probus qualis vel Socrates  
(vi. or. 19. 2 f) vel Anacreon (vi. or. 20. 1 e)

2 καὶ &lt;ῆ&gt; περὶ C | τοῦτ' om. C

Codices RMNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

7 ὁ μὲν — 10 χορῶν n | ὁ μὲν — 12 λόγων p

4 (et 6 in mge) ΚΘ' (κθ') R! || 6 τί τέλος φιλοσοφίας RN add.  
λόγος ιθ' φα τοῦ αὐτοῦ τί sq. M || 8 δὲ om. p || 9 σιβαρίτης MN ||  
11 μουσικὸς] φιληδονος Meiser || 12 φιλωδὸς φρα(δΔ) φειδωλὸς  
(i. e. ΦΕΙΛΩΔΟC) R! φειδωλὸς MN | ὁ δὲ ῥήτωρ λόγων om. φ ||  
13 πότερον nescio unde Δ || 14 ἀνέραστον Dav.<sup>2</sup> | ἢ λίθου Scaliger(Δ)